

ข้อสอบเข้า ม.1 วิชาภาษาไทย

ชุดที่ 2

22. จากคำประพันธ์ต่อไปนี้แสดงว่าสังคมให้ความสำคัญด้านใดมากที่สุด

"...แม้มีตัวใหญ่เพียง
สูงเจ็ดลำตาลสา-
พงศ์พันธุ์เผ่าจันทรา
ครั้นว่าไร้ทรัพย์แล้

ภูผา
มารดแท้
สุริยศ กิติ
ทั่วหล้าฤเห็น "

- 1) รูปลักษณ์
- 2)ชาติตระกูล
- 3) ความรู้ความสามารถ
- 4)ฐานะทางเศรษฐกิจ

เฉลย 4) ฐานะทางเศรษฐกิจ

เพราะ ประเด็นหลักอยู่ที่วรรคสุดท้าย ไม่ว่าจะมรูปร่างหน้าตาที่ดีเพียงไร ความรู้ความสามารถเก่งกล้า หรือชาติตระกูลที่เพียบพร้อม แต่หากไม่มีทรัพย์สินเงินทอง ผู้คนมักมองไม่เห็นคนๆนั้น ส่วนข้ออื่นนั้นไม่ถูกต้อง

- 1) ผิด เพราะ กล่าวถึงรูปลักษณ์ในบทข้างต้นก็จริง แต่เพียงยกมาเปรียบเทียบ
- 2) ผิด เพราะ กล่าวถึงชาติตระกูลในบทข้างต้นก็จริง แต่เพียงยกมาเปรียบเทียบ
- 3) ผิด เพราะ กล่าวถึงความรู้ความสามารถในบทข้างต้นก็จริง แต่เพียงยกมาเปรียบเทียบ

23. “...ศรีนครินเสียงครวญคราง ไม่สิ้นสร้างโศกหา
พื้นแผ่นดินพสุธา พรมน้ำตาตลอดไป...”

เหตุการณ์ข้อใดตรงกับความคิดหลักของคำประพันธ์ข้างต้น

- 1) โลกกำลังประสบกับความปั่นป่วนของธรรมชาติ
- 2) คนไทยทางภาคใต้ได้รับความรุนแรงของพายุฝน
- 3) วันที่ 13 ตุลาคม 2559 คนไทยประสบกับความสูญเสียอันยิ่งใหญ่
- 4) ประเทศญี่ปุ่นได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงจากภัยธรรมชาติ

เฉลย 3) วันที่ 13 ตุลาคม 2559 คนไทยประสบกับความสูญเสียอันยิ่งใหญ่

เพราะ ศรีนคริน หมายถึง ผู้เป็นใหญ่ในแผ่นดิน อีกทั้งในวันที่ 13 ตุลาคม 2559 ถือเป็น 1 ปีเสด็จสวรรคาลัย ในในหลวงรัชกาลที่ 9 พื้นแผ่นดินจึงนองไปด้วยน้ำตาของประชาชนชาวไทย ส่วนข้ออื่นนั้นไม่ถูกต้อง

- 1) ผิด เพราะ ถึงแม้ว่าในบทประพันธ์ จะปรากฏคำว่า พสุธา ที่แปลว่าพื้นดิน แต่องค์รวมของบทประพันธ์ ไม่ได้หมายถึงภัยธรรมชาติ
- 2) ผิด เพราะ บทประพันธ์ไม่ได้กล่าวถึงคนไทยทางภาคใต้
- 4) ผิด เพราะ บทประพันธ์ไม่ได้กล่าวถึงประเทศญี่ปุ่น

24. ตอนใดเป็นใจความสำคัญของข้อความต่อไปนี้

(1) ปัจจุบันคนไทยมีชื่อเล่นเป็นฝรั่งกันเป็นจำนวนมากจนเรียกได้ว่าเป็นแฟชั่นอย่างหนึ่งในสังคมไทย / (2) พ่อแม่นิยมตั้งชื่อลูกให้ฟังดูเป็นฝรั่งโดยเอาอย่างชื่อคนดังในวงการบันเทิง / (3) ชื่อไทย ๆ กลายเป็นชื่อ หายากในหมู่เด็ก ๆ สมัยนี้และเป็นชื่อที่คนรุ่นใหม่คิดว่าเซย / (4) น่าเสียดายที่ชื่อเล่นภาษาไทยที่เรียกกันง่าย ๆ กำลังจะสูญหายไป เรา น่าจะหันกลับมาตั้งชื่อเล่นลูกหลานให้เป็นไทย ๆ

- 1) ตอนที่ (1)   2) ตอนที่ (2)   3) ตอนที่ (3)   4) ตอนที่ (4)

เฉลย 4) ตอนที่ (4)

ส่วนข้ออื่นนั้นไม่ใช่ใจความสำคัญของบทความ

25. “(1) ชาตไทยจะไพบูลย์ สิริพูนมทิมหันต์
(2) ก้าวหน้าประชาชนท์ ก็เพราะไทยทะนุถนอม
(3) รักชาติประเทศล้น ผิดตนจะตายก็ยอม
(4) ศัตรูมิจุยอม จะประยุทธิมิท้อมถอย”

จากบทประพันธ์ข้างต้นนักเรียนคิดว่าวรรคใดสำคัญที่สุด

- 1) วรรคที่ (1)   2) วรรคที่ (2)   3) วรรคที่ (3)   4) วรรคที่ (4)

เฉลย 2) วรรคที่ (2)

ส่วนข้ออื่นนั้นไม่ถูกต้อง

- 1) ผิด เพราะ เป็นผลจากการกระทำ
3) ผิด เพราะ กล่าวอ้างถึงความเสียสละ
4) ผิด เพราะ กล่าวอ้างถึงศัตรูที่เข้ามาทำลาย

26. คำคู่ใดเป็นคำไวพจน์

- 1) สุบรรณ - พนาสัณห์   2) หัสตินทร์ - มโนมัย
3) บุษบัน - สุกันธชาติ   4) ยุพเรศ - อุทุมพร

เฉลย 3) บุษบัน - สุกันธชาติ

เพราะ บุษบัน และ สุกันธชาติ แปลว่า ดอกไม้

ส่วนข้ออื่นนั้นไม่ถูกต้อง

- 1) ผิด เพราะ สุบรรณ แปลว่า ครุฑ และ พนาสัณห์ แปลว่า ป่า
2) ผิด เพราะ หัสตินทร์ แปลว่า ช้าง และ มโนมัย แปลว่า ม้า
4) ผิด เพราะ ยุพเรศ แปลว่า หญิงงาม และ อุทุมพร แปลว่า มะเดื่อ

27. ข้อใดเป็นบรรยายโวหาร

1) ลมระเริงสลู่วิวพลีวระลอก	สัพยอกยอดีไม่ไปลิวล่อง
2) หางนกยูงระย้าเรียคลอเคลียน้ำ	แพนดอกฉำช้อยช่อวรวิจิตร
3) พอใบไหวพลีกรักริกมา	ก็รู้ว่าวันนี้มีลมมาก
4) ผีเสื้อสวยแต่มีสีที่กลีบแก้ม	ชมพูแยมแดงระยับสลับม่วง

เฉลย 3) พอใบไหวพลีกรักริกมา ก็รู้ว่าวันนี้มีลมมาก

ส่วนข้ออื่น 1), 2) และ 4) เป็นพรรณนาโวหาร

28. “...สูงระหงทรงเพรียวเรียวยรุค
พิศแต่หัวตลอดเท้าขาวแต่ตา
คิ้วก่งเหมือนกงเขาติดฝ้าย
ทูลงดวงพักตร์หังกอ
- งามละม้ายคล้ายอุฐกะหลาป่า
ทั้งสองแก้มก็คล้ายดังลูกยอ
จมูกละม้ายคล้ายพริ้วขอ
ลำคอโตตันสั้นกลม...”

จากบทประพันธ์ข้างต้น ต้องการสื่อด้วยน้ำเสียงลักษณะใด

- 1) ล้อเลียน   2) กระเช้าเข้าเหย   3) เย้ยหยันถากถาง   4) เศร้าโศกสลด

เฉลย 1) ล้อเลียน

เพราะ บทประพันธ์ข้างต้น เป็นการพรรณนาความงามแบบแหกขนบ ซึ่งเป็นการชมความงามของนางประแดะจาก เรื่อง ระเด่นลันได ผู้ประพันธ์แต่งบทประพันธ์นี้ให้มีความขบขัน และล้อเลียนให้มีความตรงข้ามกับความงามของนางประไหมสุหรีซึ่งมีความงามตามขนบของนางในวรรณคดีนั่นเอง

29. “คำว่า ท่าน เป็นคำสูง ใช้กับคนสูง คนไทยเป็นคนรู้จักที่สูงที่ต่ำ จึงรู้จักเลือกคำสูง และคำต่ำ มาใช้อย่างเหมาะสม คนต่ำใช้คำสูงมากๆ ท่านว่าข้ากลากจะกินกบาล คบสูงก็ไม่ใช้คำต่ำมากๆ เพราะไม่เป็นมงคลแก่ปาก ผิดกับนักการเมืองสมัยนี้ ในสภาพที่มีเกียรติ นักการเมืองที่เราเรียกขานกันด้วยคำว่า ท่าน กลับใช้คำต่ำ และกิริยาท่าทางต่างๆ ยิ่งกว่าที่ชาวบ้านเขาพูดกัน เพราะโลกธรรม และมีจนาทิจู ที่แฝงอยู่ในผลัดต้น ภาพที่ปรากฏ จึงเหมือน กระเบื้องอยากเพื่องฟูลอย แม้จะใช้คำเรียกสูง สักเพียงใส่ก็คงเป็น กระเบื้องอยู่นั่นเอง”

ผู้เขียนมีจุดประสงค์ในการเขียนตามข้อใด

- 1) เสียดสีนักการเมือง ที่ไม่ประพฤติตามทำนองคลองธรรม
- 2) อธิบายปรากฏการณ์การใช้ภาษา ของนักการเมืองปัจจุบัน
- 3) เปรียบเทียบพฤติกรรม และจริยธรรม ของนักการเมืองกับชาวบ้าน
- 4) ชี้แจงให้เกิดความเข้าใจในการใช้ภาษา ให้เหมาะสมแก่สถานภาพ และฐานะของบุคคล

เฉลย 1) เสียดสีนักการเมือง ที่ไม่ประพฤติตามทำนองคลองธรรม

เพราะ ผู้เขียนต้องการเสียดสีพฤติกรรมของนักการเมือง เนื่องจากยกตัวเองให้เป็นผู้สูงศักดิ์ แต่กริยา การกระทำที่ปรากฏแก่สายตาประชาชนล้วนไม่เหมาะสม

ส่วนข้ออื่นนั้นไม่ถูกต้อง

2) ผิด เพราะ ผู้เขียนไม่ได้กล่าวการใช้ภาษาของนักการเมือง

3) ผิด เพราะ ผู้เขียนไม่ได้เปรียบเทียบพฤติกรรมของชาวบ้านกับนักการเมือง เพียงแค่ยกมาเปรียบเปรยเท่านั้น

4) ผิด เพราะ ชี้แจงให้เข้าใจการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานภาพที่มีส่วนถูกอยู่ แต่เนื่องจากในบทสรุป ผู้เขียนได้เจาะจงเปรียบเทียบกระเบื้องกับนักการเมืองโดยตรง ทำให้การชี้แจงในข้อสี่นี้ เป็นเพียงส่วนประกอบเท่านั้น

30. "ความรู้ นั้น ไม่มีที่สิ้นสุด ถ้านึกว่ารู้ แล้วหยุดอยู่เพียงแค่นั้น ก็หมายความว่า ยังไม่รู้ ถ้าจะรู้ก็เป็นเพียงรู้จำมากกว่ารู้จริง ถ้าเมื่อใดนึกว่ายังไม่รู้ ก็พยายามเรียนต่อให้มีความก้าวหน้าอยู่เสมอ ก็หมายความว่า อินทรีย์แก่กล้าเป็นผู้รู้เมื่อนั้น คือรู้แค่ขั้นที่ได้เรียน รู้เหนือขั้นขึ้นไป ก็ยังมีอีกมาก มีลักษณะอย่างเดียวกับขั้นระดับ ประถม มัธยม และอุดม ฉะนั้นแม้รู้ถึงขั้นอุดมแล้ว ก็ยังมีอีกที่สูงขึ้นไป เป็นขั้นๆ ไม่สิ้นสุด จนเมื่อใดลูถึงขั้น "รู้ตนเอง" เมื่อนั้นก็ไม่ต้องเรียนอะไรอีก คราวนี้ไม่ใช่จะรู้จำ และรู้จริง เท่านั้น แต่ยังรู้แจ้งด้วย"

ข้อความข้างต้นควรตั้งชื่อว่าอะไร

1) แก่นแห่งความรู้

2) วิธีแห่งการเรียนรู้

3) หัวใจกับการเรียนรู้

4) การรู้แจ้งคือการรู้ตัว

เฉลย 4) การรู้แจ้งคือการรู้ตัว

เพราะ การรู้แจ้งคือการรู้ตัว สอดคล้องกับบทสรุปที่ว่า "จนเมื่อใดลูถึงขั้น "รู้ตนเอง" เมื่อนั้นก็ไม่ต้องเรียนอะไรอีก คราวนี้ไม่ใช่จะรู้จำ และรู้จริง เท่านั้น แต่ยังรู้แจ้งด้วย"

ส่วนข้อ 1) แก่นแห่งความรู้, ข้อ 2) วิธีแห่งการเรียนรู้ และข้อ 3) หัวใจกับการเรียนรู้ เป็นเพียงองค์ประกอบในบทความนี้ จึงไม่ควรนำมาตั้งชื่อ

